

Olvasó

A kistarcsai és a nagytarcsai egyházközség havilapja

SEGÍTHETEK?

Szívesen adom neked az időmet

Néhány éve egy csapat lelkes fiatal felismerte, hogy az erejük teljében lévő nyugdíjasok kiválóan segíthetnek a korrepetálásra szoruló gyerekeken, önkéntes alapon.

Jelenleg négy budapesti kerületben és egy vidéki városban működik a *Senior Mentor Program*. Az ötlet, hogy a nyugdíjasok erőforrásait a kisiskolások javára lehetne fordítani, *Aichelburg Márton* fejében született meg.

Egyik oldalon ott vannak a nyugdíjasok, akik otthon ülnek és szenvednek attól, hogy nincsen dolguk. A másik oldalon meg a gyerekek, akik szintén otthon vannak egyedül. Felmérések szerint ugyanis 450 ezer általános iskolás csak cselleng iskola után, vagy egyedül tölti el a délutánját. Ettől frusztrálódnak, és szorongóak lesznek, ami az iskolai teljesítményükre is hatással van.

Görbe József atya fejében született meg az ötlet, hogy ezt a programot a plébánián is meg lehetne valósítani. A hely adott, nyugdíjasok és korrepetálásra szoruló gyerekek is vannak Kistarcsán, csak össze kellene hangolni a dolgot.

A mentorok feladata a kisiskolás gyerekekkel az olvasás és számtan gyakorlása az iskola után. Rohanó világunkban, amikor mind a két szülő reggeltől estig dolgozik, kevés szülő ér rá arra, hogy leüljön gyermeke mellé és gyakoroljon vele. Ezek a találkozási alkalmat adnak személyes beszél-

getésekre is, amire a gyermekeknek igen nagy szükségük van.

Miért jó, mit profitál a nyugdíjas mentor?

A nyugdíjazással egyik napról a másikra megnő az emberek szabadideje és azok, akik eddig napi 8–10 órában dolgoztak, nem tudnak mit kezdeni magukkal, főleg ha a saját családjuk messze lakik, az unokák esetleg már felnőttek. Ez a program rendszert, értelmet hozhat a mindennapokba. Ezeknek a gyerekeknek csak arra van szükségük, hogy valaki kizárólag velük foglalkozzon. Valójában ez nem is pedagógiai munka, hanem egy olyan személyes kapcsolat, amit a tanító a legjobb szándéka ellenére sem tud megadni a gyermekeknek.

Mentornak jelentkezhet bárki, akinek van türelme a gyerekekhez, nem kell hozzá pedagógiai végzettség. Ezt a figyelemfelkeltő cikket azért írtuk, hogy aki kedvet érez a feladathoz, jelentkezzen a plébánián és azokat a szülőket is várjuk, akik segítséget szeretnének kérni gyermekeik korrepetálásához.

M.Zs.

Tartalom:

Napközis tábor	2
Nagyot mondók, Hónap szentje	4
Sasvári zarándoklat	5
Csíksomlyói búcsú	6
Ki(s)olvasó	7
Karitás három perc	8

NÉPSZÁMLÁLÁS

„Békeidőben a népszámlálás a legnagyobb hadművelet egy országban” – idézte egy ENSZ-dokumentum hasonlatát *Vukovich Gabriella*, a KSH elnöke a Lánchíd Rádióknak adott interjújában. Közel 50 ezer ember fog közreműködni a 2011. évi népszámlálásban. A 2011. évi népszámlálásról szóló 2009. évi CXXXIX. törvény értelmében Magyarországon a természetes személyekről és a lakásokról nép- és lakásszámlálást kell tartani. Az összeírás 2011. október 1. és 2011. október 31. között, a pótösszeírás 2011. november 1. és 2011. november 8. között történik.

A népszámlálások története: Az Újszövetségi Szentírásban már olvashatunk összeírásról: „Ez az összeírás először akkor történt, mikor Síríában *Czirénius* volt a helytartó” (Lk 2,2). A világon az első, statisztikai céllal szervezett népszámlálást 1665-ben Kanada területén tartották, Európában először pedig 1749-ben, az akkor svéd fennhatóság alatt álló Finnországban volt népszámlálás. Hivatalos népszámlálásokra Magyarországon 1870 óta évtizedenként került sor, a legutóbbit – igazodva az ENSZ, illetve az Európai Unió Statisztikai Hivatalának irányelveihez – 2001-ben tartották hazánkban.

A 2011. évi népszámlálásról szóló törvényt még a korábbi Országgyűlés

népszámlálás 2011

alkotta. Ezt a törvényt akkor sokan megütközéssel fogadták. *Sólyom László* 2009. október 21-én küldte vissza az Országgyűlésnek megfontolásra a 2011-es népszámlálásról szóló törvényt, mert nem értett egyet azzal, hogy nem gyűjtenének a termékenységre, az egészségi állapotra és fogyatékosagra, valamint a vallásra vonatkozó adatot, holott a korábbi, 2001-ben tartott népszámláláson valamennyi kérdéskör szerepelt.

A katolikus, református és evangélikus egyház megütközéssel értesült az október 5-én elfogadott népszámlálásról szóló törvény szövegéről, mert a jogszabály szerint nem kérdezhetik meg a 2011-es népszámláláson a vallási, felekezeti hovatartozást. Magyarországon 1870 óta, a kommunista rezsिम időszakát leszámítva, mindig szerepelt ez a kérdés a népszámlálási kérdőívekben, ezért érthetetlen, hogyan merül-

hetett fel egyáltalán a felekezeti hovatartozásról szóló kérdés elhagyásának ötlete. A 2001-es népszámláláson anonim és fakultatív módon, a legszigorúbb adatvédelem mellett 9 millió ember nyilatkozott érdemben erről a kérdéstről. A jelenlegi Országgyűlés, eleget téve a választók nagy többsége akaratának, napirendre tűzte a népszámlálási törvény módosítását. A vallásra, a termékenységre és a nemzetségre vonatkozó kérdések feltevését javasolta az Országgyűléshez benyújtott módosító indítványában három képviselő. *Balog Zoltán* fideszes, valamint *Semjén Zsolt* és *Szászfalvi László* kereszténydemokrata honatya javasolta, hogy az adatszolgáltatás az egészségi állapotra, a vallásra, az anyanyelvre és a nemzetségre vonatkozóan önkéntes legyen. A módosítás célja, hogy a mostani népszámlálás adatai összehasonlíthatóak legyenek a tíz év-

vel korábbi adatokkal. A *Magyar Katolikus Püspöki Konferencia* arra buzdítja a híveket, hogy vállalva vallási hovatartozásukat nyilatkozzanak a népszámlálási kérdőíven.

A Központi Statisztikai Hivatal arra számít, hogy az állampolgárok legalább 10 százaléka interneten szolgáltat majd adatot. Idén először lesz erre lehetőségük a magyarországi lakosoknak. Az internetes kitöltésre október 1–16. között lesz lehetőség. A honlapra kóddal lehet majd belépni, amelyet a számlálóbiztosok visznek ki szeptember 30-ig mindenkinek az állandó lakcímére. Szeptember 27–30. között a számlálóbiztos minden címre eljuttatja az adatszolgáltatói csomagot. Október 1-jétől kezdődően a számlálóbiztos újra végigjárja a számlálókörzetét, és minden összeírandó címen felveszi a kapcsolatot az adatszolgáltatókkal, akiket tájékoztat arról, hogy milyen módon válaszolhatják meg a kérdőívet. Aki papíron maga kívánja kitölteni, annál annyi személyi kérdőívet hagy, ahányan ott laknak, és egyeztetni a kitöltött kérdőívek átadásának időpontját. Akik személyes interjút kérnek, azokról kitölti a lakás- és személyi kérdőíveket.

Galántai Viktor

A KALÁSZSZEDŐ RUT

Hittanos napközis tábor a plébánián

Július 4–8-ig gyerekzivajtól volt hangos a plébánia, szó szerint elleptük az egész épületet. A tetőtéri baba–mama helyiségben helyeztük el az ovisokat. Az alagsori két teremben az elsősök, második osztályosok, valamint a felsősök és a garázsban az elsőáldozók tevékenykedtek. Összesen nyolcvan gyereknek jutott hely, több jelentkezőt sajnos el kellett utasítani, ezért jövőre két időpontban, két napközis tábort szervezünk, hogy minden kistarcsai hittanos gyerek eljöhessen.

Táborunk fő célja *Rut könyvének* megismerése volt. Minden nap a *Rendvágás* köré építettük fel a napi programot, ahogy a régi aratók is ren-

det vágta a gabonában, úgy mi is minden nap egy rendet vágunk Rut könyvéből.

Minden gyermek életkorának megfelelő feladatos füzetet kapott, amelyet a csoportvezetővel közösen oldottak meg. Ebben a füzetben volt a kalászgűjtő kosár, amelyben a különböző feladatok elvégzéséért kalászokat lehetett gyűjteni.

Az első napon a kicsik talpfestéssel lábnyom-utat készítettek, a nagyok pedig iránytűt hajcsatból és cernából. Délután ki is próbálhatták, hogy milyen pontos szerkezetet készítettek, mert az iránytű segítségével kellett a csömöri túra alkalmával megoldaniuk a tájolósi feladatokat.

Kedden délelőtt uszodába mentünk, nem kis feladatot adva az úszómesternek, hogy felügyelje a nem mindennapi létszámot. Ebédelni az iskolába jártunk, ahol finom ebédet főztek és a tízórai, illetve uzsonna is tartogatott mindig valami meglepetést, gyümölcsöt, édességet. Ennek a keddi napnak az igazi meglepetése az óriáscsúszda volt, amit a plébánia udvarán állított

fel egy csömöri vállalkozó, aki ezt a játéklehetőséget ajándékba adta nekünk egy egész délutánra.

Szerdán kirándulónapot tartottunk. A nagyok *Pintér András* tanár úr vezetésével geológiára indultak Kerepes és Mogyoród felé, több, mint 15 kilométert gyalogoltak, közben rejtélyes feladatokat oldottak meg. Szomjukat hideg tejjel csillapították útközben, hazaérkezve a *Györkös cukrászdában* jutalom fagyit kaptak azért, hogy ilyen jól tűrték a kirándulás fáradalmait ebben a rekkenő hőségben.

A kicsik hasonló irányba indultak, csak éppen HÉV-vel, úti célunk a gödöllői Erzsébet-park volt. Már az indulásunk is izgalmasra sikeredett, mert a jegypénztáros az ötven gyereknek egyesével volt csak hajlandó kiadni az oda-vissza jegyet, és ennek a kitöltése, majd félórát vett igénybe. A HÉV szerelvény beérkezett, és ő még mindig számolt, így más megoldás nem volt, mint a masiniszttal egyezkedni, hogy várjon meg bennünket. Erzsébet-parkban rókavadászat vette kezdetét, minden gyermek lázasan kutatta a sziklák közé rejtett rókákat. A megtalált példányok párját is meg kellett keresni, ezzel elkezdődött a csere-bere egymás közt. A fáradalmakat fagyizással pihentük ki és ebédre visszaértünk Kistarcsára.

Csütörtökön uszodáztunk, kézműveskedtünk, megfigyelhettük és ki is próbálhattuk, hogyan lesz a kalászból kenyér. A plébánia területén szétszórjuk a kalászkat a gyerekeknek és ők versenyszerűen összegyűjtötték a lepedőjükre. Ezután következett a cséplés,

ahol a fiúk kiélhették testi erejüket ugyanis botokkal ütötték ki a kalászból a szemeket. A szelelés már lassabban ment, több türelmet igényelt, így már csak a kitartóbb gyerekek maradtak a mozsárnál, hogy megőröljék a búzát. Természetesen sütésre is sor került amiben nagy szerepet vállaltak a fiúk, mert ők végezték a tésztagasztás nehéz feladatát. Kenyérlángosunkat serpenyőben sütöttük ki, majd a táborlakók folyamatosan tűntették el a tányérokra, sőt néhány szerencsés szülőnek is jutott kóstoló.

Hamar elérkezett a tábor utolsó napja, ami azért még sok érdekes dolgot tartogatott számunkra. Dél előtt városunk végén akadályversenyt tartot-

tűzijátékkal és rajta a táborlakók csoportképevel.)

Ez a tábor immár negyedik alkalommal azért tudott ilyen jól sikerülni és ennyi élménnyel gazdagítani a gyerekeket, mert sokan segítettek.

Köszönöm a csoportvezetők munkáját!

Ovisoknál: *Méhes Kriszti, Káldi Márta, Oláh Kriszti*
1–2. osztálynál: *Méhes Anita, Eszenyi Klaudia, Dolhai Bence*
Felsőöknél: *Kisréti Bogi, Baran Orsi, Baran Zsuzsi*
Elsőáldozóknál: *Onhausz Daniella, Méhes Dóri*

Meg kell még említenem a szülőket, akik egy-egy nap végén összetakarították a termeket, mosogattak, pakoltak utánunk. Köszönet nekik!

Remélem a *Rendvágás* és a kreatív foglalkozások során minden gyermekhez eljutott az üzenet egy-egy morzsája a Szentírásból. Milyen az, ha valakinek idegenben kell élnie, hogyan kell alkalmazkodnia. Mit jelent a követés és ragaszkodás, amely később a hűség gyümölcsét teremheti meg. Az öszövény népe megbecsülte a szegényt és a jövevényt, én is legyek a másik iránt figyelmes, vegyem észre a segítségre szorulókat. A párválasztás öröme, de terhet is jelent, a házasság alapja a vállalás: az egymással járó gondok-bajok, de öröme, áldások vállalása.

Mi is áldásban részesültünk e rövid idő alatt is, ami gyarapodást jelent és Isten családjához való tartozást, a benne való növekedést és épülést.

Méhes Zsuzsa táborvezető

tunk, izgalmas feladatokkal, majd délután gyakoroltuk a miseénekeket, *Tomecz Róbert* kántor vezetésével. A szentmisére meghívtuk a szülőket is, így a templom megtelt. *Somlai atya* és *Görbe atya* celebrálta a misét, mi pedig énekeltünk. Jó volt ennyi gyereket látni Isten házában!

A táborzáró szentmise után kiderült melyik csoportból kik gyűjtötték a legtöbb kalászt. Nem csak ők kaptak jutalmat, hanem azok is, akik pl. megették az ebédet, vagy jó magaviseletük miatt kiérdemelték. Levetítettük a fényképeket, amelyek felelevenítették számunkra a héten történt eseményeket, jókat nevetünk. A plébánia udvarán tortával búcsúztunk egymástól. (*Györkös Timi* minden évben készít nekünk egy óriás tortát

KI TUD NAGYOBBAT MONDANI?

A fenti cím a gyerekek egyfajta játékára utal, akik egymástól átvéve a szót, egyre mesébb történetekkel állnak elő. A felnőttek mindezt mosolyogva hallgatják. És mit tesz Isten? Azt mondja a felnőtteknek: Legyetek olyanok, mint a gyermekek! Talán a felnőtteknek is egyre valószínűbb dolgokon kellene járni az eszüket? Nem! Aki igazán fölnőtt, annak már a valóságot kell szemlélennie, és abból kell kiolvasnia azt a fölfoghatatlan, minden értelmet meghaladó „történetet”, amit Isten a kezdetek kezdetén, teremtő szavaival bocsátott útjára, de amit az embereknek, egészen pontosan maguknak, a szentíróknak kellett megfogalmazniuk. Ők Isten sugalmazására olyanokat mondtak, amiktől nem lehet nagyobbakat kigondolni.

A hívő emberek örök csapdája, irányítvesztése abban keresendő, hogy kisebbet gondolnak és mondanak annál, amit az Isten kinyilatkoztatott. A kereszténység min-

den tévedése a szellem és a lélek „erőtlen-ségéből” fakad. Az ember nem tudja „megemelni”, „megmozdítani” Istennek azokat a kijelentéseit, amelyek pedig személy szerint öhozza és őrola szólnak.

Ez nem meglepő, hiszen Isten nem olvasta valahol, és nem is hallotta valakitől az emberről szóló „történetet”, hanem önmagából merítette azt. Ez a cselekmény maga a valóság. És hogy ez kikezdetetlen igazság legyen, saját Fiát is beleszötte ebbe az eseménysorba. Sőt, ő ennek az egésznek a kezdete, a közepe és a vége, mert őáltala, őérette és őbenne teremtettet minden.

A keresztény ember mindig akkor téved, amikor nincs bátorsága arra a hitre hagyatkozni, aminek szerzője és beteljesítője (Zsid 12,2) maga Jézus Krisztus. Akik meggyöngültek a hitükben, azok elszakadtak Krisztus „teljes valóságától”. Nem követik az Urat, hanem a maguk képére for-

málva akarják megragadni őt, hogy hazavihessék családjaikba, személyes életükbe. Így lett aztán Jézusból hol egy ember, aki már nem Isten Fia; hol pedig ellenkezőképpen Jézusnak nem volt sem teste, sem emberi valója. Hosszasan sorolhatnánk a tévedéseket. A lényeg azonban a következő: arra kell hagyatkozni, amit Jézus a tudunkra adott. Akármilyen fölfoghatatlan is, hinni kell benne akkor is, ha azt mondja: *Istentől születetek vagy: Elmegyek hozzátok az Atyával és lakást veszünk bennetek.* Akkor sem inoghatunk meg, amikor azt halljuk tőle: *Én mondom: istenek vagytok.* Nem szabad emberi eszünkhöz visszaközölni akkor sem, amikor azt mondja a kenyérre: *Ez az én testem.* Ő ugyanis nemcsak a kenyérben akar valóságosan jelen lenni, ennél egyetemesebb távlatot nyit önmaga számára: Isten legyen minden mindenkiben.

Görbe József plébános

GUIDO, A SZENT SEKRESTYÉS

A belgiumi Anderlachban született, a 10. században. Meghalt a belgiumi Laekenben 1012. szeptember 12-én.

A Boldogságos Szűz Mária búcsújáráhelye már az 1000. évben híres volt a belgiumi Laekenben. Sokan kaptak itt vigasztalást, meghallgatást könyörgő imádságuk után. Egyszer egy egyszerű, kopott ruhás ifjú imádkozott hosszan leborulva Szűz Mária szobra előtt. A templom papjának feltűnt a hosszan imádkozó ifjú. Imádsága után megszólította, és elbeszélgetett vele. Megtudta, hogy Guidonak hívják és Anderlachból jött. Elmondta, hogy náluk nagy szegénység van, de nem zúgolódnak. Amióta eszét tudja, mindig béketűréssel viselték sorsukat, nélkülözésükben az ószövetségi Tóbiás szavait emlegették: „Elég gazdagok vagyunk, hogy féljük az Istent.” Sokszor imádkozták Jézus szavait: „Boldogok a szegények, mert övék a mennyek országa.” Elmondta azt is, azért jött ide, hogy Szűzanya szobra előtt imádkozva megtudja mihez fogjon szegénységében. Gondolt arra, hogy remete lesz s a pusztában éli le életét. Igaz, itt a közelben

puszta nincs, és azt sem tudja, hogy kell kezdeni a remeteséget. A templom papja kérte, ne menjen a pusztába, maradjon itt és legyen a templom sekrestyése, Isten házában szolgálhatja a Jóistent. Éppen szükség is lenne egy megbízható emberre.

Guido elfogadta az ajánlatot és elkezdte munkáját. Soha olyan rend nem volt a templomban és környékén, mint ezen idő alatt. Pedig sok sarat, piszkot hordtak össze a búcsújáráhelyen egy-egy nagyobb ünnep alkalmából. Napi munkája után letérdelt az oltár előtt, és sokszor éjszakára is ott feledkezett. Munkája során soha nem gondolt arra, hogy csak ő érti feladatát. Meghallgatta mások véleményét is, mindenkivel kedves volt. A templom látogatói megszerették, és ajándékokkal akartak neki kedveskedni. Nem fogadta el, sőt szerény fizetéséből a szegény búcsúsokat segítette. Szegényes élete után is volt megtakarított pénze. Egy kereskedő rábeszélte, legyen társa és a nyereségből több jót tehet a szegényekkel. Belegyezett az ajánlatba. Elhagyta a sekrestyési szolgálatát. Társával vásároltak egy szállítmányra való árut. Minden pén-

zét erre költötte. A hajó, amivel az árut szállították, elsüllyedt. Guido ezért nem szomorkodott, az Úristen figyelmeztetését látta kapzsiságára. Visszatért a templomba és még nagyobb buzgósággal folytatta elhagyott munkáját.

Szent életének híre elterjedt a környéken, de ő a nagy tisztelet elől elmenekült Rómába és onnan pedig a Szentföldre ment. Hét évet töltött itt a legnagyobb vezekléssel. Boldog volt, hogy azon a földön élhet, melyet az Úr Jézus is bejárta, ahol tanított, és csodáit tette. Hét év elteltével hazaindult.

Rómában találkozott egykori plébánosával, aki néhány hívével a Szentföldre indult. Gudiót nem ismerték meg, annyira megváltozott a sok viszontagság és böjt után. Miután felismerték, kérték, menjen velük a Szentföldre, legyen vezetőjük. Örömmel teljesítette kérésüket. A zarándokok a Szentföldön fertőző betegséget kaptak, nem lehetett rajtuk segíteni. Guido szeretettel ápolta őket, utoljára a plébános is meghalt, ekkor ő visszatért Németalföldre. A meghalt zarándokok rokonait felkereste, és átadta nekik utolsó üzenetüket.

Harmadszor is a laekeni templom sekrestyése lett. Nem sokáig szolgálhatta itt a földön a Jóistent. Az Úr 1012. esztendejében meghalt. Halála és ünnepe szeptember 12-én van. A belgák úgy tisztelik őt, mint az egyik legkedvesebb szentjüket.

Somlai József nyugdíjas plébános

SASVÁRI ZARÁNDOKLAT

Máriát dicsérni hívek jöjjetek, énekelik a kistarcsai hívek, és gyakran zárandokolnak a közeli Máriabesnyőre, Máriaremetére évente többször is.

Máriapócsra, Márianosztrára, Máriagyűdre is elzarándokolnak a kistarcsai hívek, rendszeresen szerveznek utakat az osztrák Máriazellbe.

Teréz mama jóvoltából a lengyelországi Czestochowa búcsújáró helyre a kistarcsaiak közel két évtizede zárandokolnak minden év szeptember elején. A kistarcsai hívek régen egyénileg és csoportosan a szlovákiai sasvári Hétfájdalmú Szűzanya bazilikába is eljutottak.

A Kistarcsai Szlovák Kisebbségi Önkormányzat a hagyományok felelevenítése mellett már régebben tervehette a sasvári bazilika meglátogatását. Március közepén megkerestük a helyi plébániát, hogy fel szeretnénk eleveníteni a régi hagyományt és magyar vagy szlovák nyelvű szentmisét szeretnénk hallgatni a kegyoltárnál. A plébánia részéről nagyon készségesek voltak, többféle nyomtatványt kaptunk, ill. telefon és email elérhetőséget.

Hazatérve beszámoltunk, hogy lehetőség van egy sasvári zárandok útszervezésére és egy két napos zárandok út terve lett megemlítve. A hívek részéről az a visszajelzés jött, hogy ne várjunk nyárig, májusban, Mária hónapjában, utazzunk el Sasvár-

ra, s ejtsük útba Mária völgyet, szlovákul Mariánkát is. Teréz mama segítségével többen jelezték, hogy május 28-a lenne a megfelelő időpont, kérték, hogy beszéljünk plébánossal, el tudna kísérni az útra. Sajnos Ő nem tudott jönni, viszont kihirdette a templomban, így egy teljes busznyi utassal utaztunk, elkísért minket *Lencse Balázs*, a kerepesi kántor, aki nagy segítségünkre volt az úton. Az időpont, az utazás dátuma már eldöntött volt, a bazilika plébániájáról kaptuk az értesítést, hogy szombaton elsőáldozás van náluk, és 12 órakor előttünk egy osztrák csoportot fogadnak, amihez alkalmazkodnunk kellett.

Az autóbusszal időben indultunk, a Dunántúlra érve beleszaladtunk egy esőfelhőbe, ami az egész út során kísért minket. Megérkezve bejelentkez-

tünk a bazilikába, majd megebédeltünk a Lagúna étteremben. Ebéd után a kegyoltárnál szlovák nyelvű szentmisén vettünk részt, az evangéliumot és a prédikációt magyar nyelven hallgattuk meg. A plébánia felkészült fogadásunkra, magyar nyelvű ismertetőt és Mária énekeket kaptunk ajándékba. A szentmise végén bejártuk a volt kolostor épületét, mely a plébániának és egy egyházi középiskolának ad otthont. A bazilika megtekintése után hazafelé indultunk és betértünk a közvetlen Pozsony mellett található Mária-völgy búcsújáró helyre, mely a magyarországi zárandokok kedvelt kegyhelye. A kegyhely gyönyörűen fel van újítva, sajnos a kálváriára nem tudtunk eljutni az eső és a hideg idő miatt. A templomba jutva az előttünk levő osztrák csoport fejezte be a májusi litániát. *Lencse Balázs* jóvoltából itt is magyar nyelvű Mária énekeket kaptunk a plébániáról, és a zárandok csoportunk elimádkozta a Loretói litániát. A kegytemplom és kegyoltár megtekintése után indultunk és még világosan hazatértünk. Az esős, hideg idő ellenére úgy éreztük, hogy a hívek zárandok utunkat meglepéssel, megnyugvással fogadták. Úgy váltunk el egymástól elbúcsúzva, ha élünk jövő májusban szeretnénk a zárandok utat megisméltetni.

Rapai István

LAMBRONI SZENT NERSZESZ SZENTÁLDOZÁS UTÁNI IMÁJA

Rád tekintünk, főpapunk Jézus, aki megtapasztaltad gyenge természetünket. Te, aki értünk a bűn áldozatává lettél, hogy mi érted igazakká váljunk. Te, aki értünk kenyérré váltál, hogy mi téged ízelve megszentelődjünk.

Add fájdalommal telt Testedet, hogy az összes szívek téged ízleljenek és megszentelődjenek.

Öntsd a kehelybe patakzó ártatlan Véredet, hogy az emberek elteljenek ártatlansággal.

Terjeszd megváltó keresztedet fölénk, e világ tengerében úszókra, hogy föl-emelkedjünk hozzád.

Áraszd ránk a kegyelemet: arra sóvárunk, belefáradtunk abba, hogy vétkezünk: tisztíts meg. Homályban tapogató-

zunk: ragyogtasd ránk arcodat. Meginogtunk hitünkben: erősíts meg.

Te vagy a remény, te vagy a világosság, te vagy az élet, te vagy a megtisztulás, magad vagy az ártatlanság. Mi, véred árán szerzett nyájad kegyelmedre támaszkodókként rád várunk, testeddel egyesülökként arra vágyozunk, hogy tőled, megtisztító papunktól kapjuk a megváltást.

Tekints mindnyájunkra, megváltásod művével csillapítsd kétségeinket, csendesítsd le lázongásainkat békességed által, adj nyugalmat fáradt lelkünknek lakóhelyeiden Urunk, ahová eljöttél és amit nekünk ígértél. És méltass minket, hozzád tartozókat dicsőíteni téged az Atyával és a Szentlélekkel együtt mindörökké amen.

Bár úmapja elmúlt (régii nevén áldozócsütörtök, Magyarországon kívül ma is csütörtökön tartják), a szentáldozás egész évben a szentmisék csúcspontja, a szent cselekmény célja, tehát állandóan aktuális.

A szerző *Tarszosz* (a bibliai *Tarzus*) érseke (1153–1198), *Szt. Nerszesz Snorháli* katolikus rokona volt, akire az örmény katolikus részegyház naptárában a többi nagy fordítók között augusztus végén emlékeznek. Ekkor a kilikiai Kis-Örményország teljes egységben volt Rómával, így ezeket a szenteket ma is egyaránt ünneplik az örmény apostoli és örmény katolikus egyházban. Idén *Benedek pápa* idézte is a szerző egyik mondatát *II. Meszrop* örmény pátriárkával való találkozásakor.

Fordította: Dr. Szám László

CSÍKSOMLYÓ, ERDÉLY KORONÁJA

Csíksomlyó. Ha valaki meghallja ezt a szót, egyből tudja, mit is takar e helységnév. Ez az a hely, ahova évente több ezren zárandokolnak el, hogy részt vehessenek a pünkösdi búcsún. Ebben az évben nekem is lehetőségem adódott arra, hogy ellátogassak ide, és saját szememmel győződjek meg arról, amit eddig csak olvastam vagy hallottam.

Az idei osztálykirándulásunk keretében Erdély bizonyos részeit jártuk be, persze a fő úti célunk Csíksomlyó volt. Már a kirándulásunk címe is hirdette, mi is lesz a célunk: „Erdély-járás felsőfokon, avagy a Csíksomlyói búcsú és honismereti Erdély-járás”. Amellett, hogy részt vehettünk az összmagyarág ünnepén, megismerkedhettünk e csodás vidékkel is.

A tervezett programunk rendkívül zsúfolt volt, hiszen négy napba kellett belesűriteni a legérdekesebb látnivalókat, a legjelentősebb műemlékeket. Számos helyen jártunk, szebbnél szebb dolgokat láttunk, rengeteg ismerettel gazdagodtunk. Jártunk például Érsemjénen, ahol *Kazinczy Ferenc* mellszobrát tekintettük meg vagy nagyon tetszett Mikházán az Erdélyi Tündérgert Alapítvány, az iskolanővérek erdélyi zenés, hagyományőrző missziójának előadása, ahol a gyerekek adtak nekünk énekes műsort. Utunk során meglátogattuk még Székelyudvarhelyt, Székelyvarságot, Kolozsvárt, Nagyváradot, és még számos magyar híresség emlékművét (például *Bocskai István*, *Petőfi Sándor*, *Wass*

Albert, *Kölcsey Ferenc*, *Apáczai Csere János*, *Dsida Jenő*, *Reményik Sándor*, *Tamási Áron*), ahol felolvasva élettörténetüket és egy-egy részletet valamely művükből emlékeztünk rájuk, majd megkoszorúztuk az adott emlékhelyet.

Érsemjén

Kazinczy Ferenc mellszobra

Utunk a művelődés mellett hitünk erősítésére is alkalmat adott. Reggel és este közösen imádkoztuk a zsolozsmát, a minket kísérő *Zoli atya* pedig szentmiséket is tartott nekünk.

Természetesen kirándulásunk tetőpontja a Csíksomlyói búcsú volt. Már a Nyeregbe való feljutás is kihívás volt, hiszen rengeteg ember tartott fel oda, és a tömeg miatt nagyon lassan,

szinte csak lépésben lehetett haladni. Figyelnünk kellett, hogy ne szakadjunk el egymástól, össze kellett tartanunk, figyelnünk a másakra, nehogy elkeveredjünk a csoporttól. Három óra alatt értünk fel, de megérte. Először is a látvány, ami ott fogadott, lenyűgöző volt. A rengeteg ember, akik mind a szentmise kezdetét várják. Amerre csak a szem ellátott, színes pontok terültek el, jelezve, hogy a helyszín zsúfolásig megtelt a zárandokokkal. Letelepeltünk, és vártuk a szentmisét, mely hamarosan el is kezdődött. Az egésznek a hangulata, a levegőt átjáró meghittség lenyűgöző volt. A mise közepén leszakadt az ég, és mintha dézsából öntötték volna, zuhogott az eső. Magam is gondolkodóba estem, hogy ez vajon Isten „sírása”-e, hiszen itt gyűlik össze a magyarság, mindenholnan érkeznek magyar zárandokok, itt emlékeznek a múltra, itt imádkoznak a jövőért. Ez az egész olyan felemelő érzéssel töltött el, hogy én is ott lehettem, részt vehettem ebben, hogy örök emlék marad. Amellett, hogy lélekben erősödöttünk, láttuk azt a rengeteg embert, akik annyi helyről érkeztek, annyit utaztak azért, hogy ott lehessenek és búcsút nyerhessenek. Ennél szebb dolog aligha létezik.

A 2011-es csíksomlyói búcsú mottója: „Mária által, Jézushoz!” Ezen osztálykirándulásunk során nemcsak Erdéllyel ismerkedtem meg, hanem magam is közelebb kerültem Jézushoz, Mária által.

Csicsiri Dorottya

Csíksomlyó, pünkösdi búcsú szentmise a somlyói nyeregben

REJTVÉNY LABIRINTUS

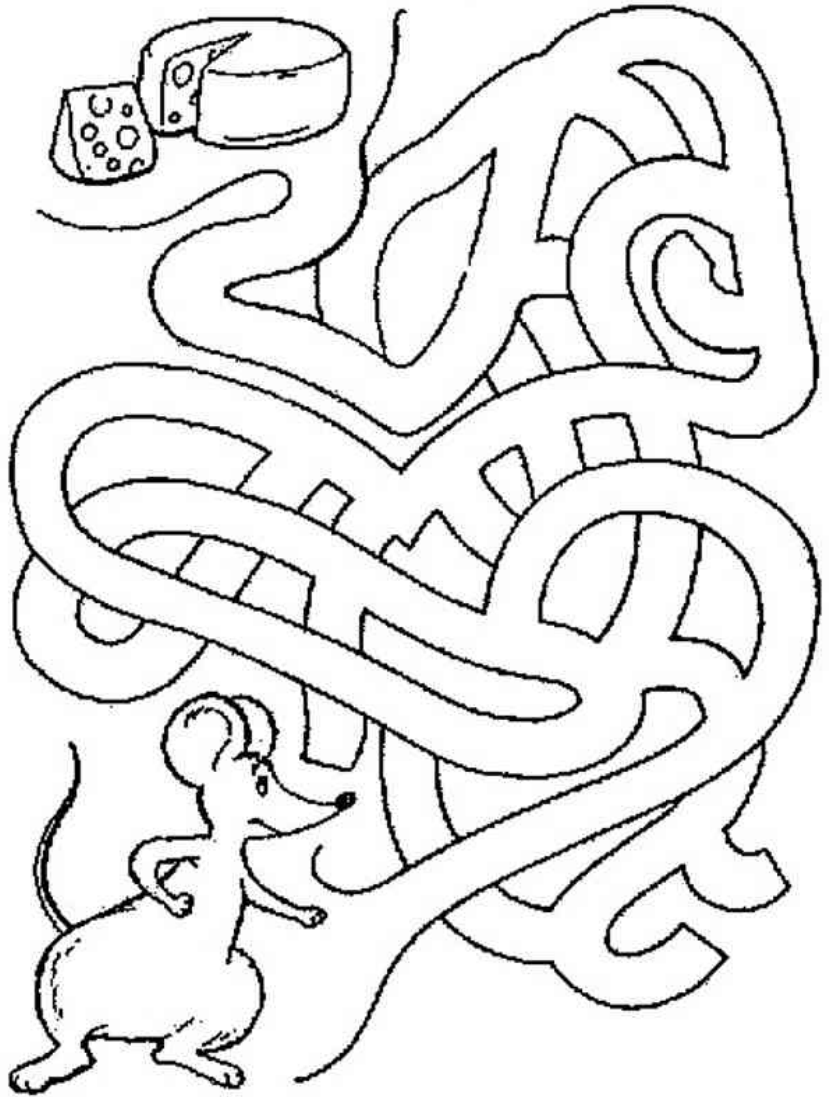
Segíts a kisegérnek eljutni a sajthoz!

Szalai Borbála:

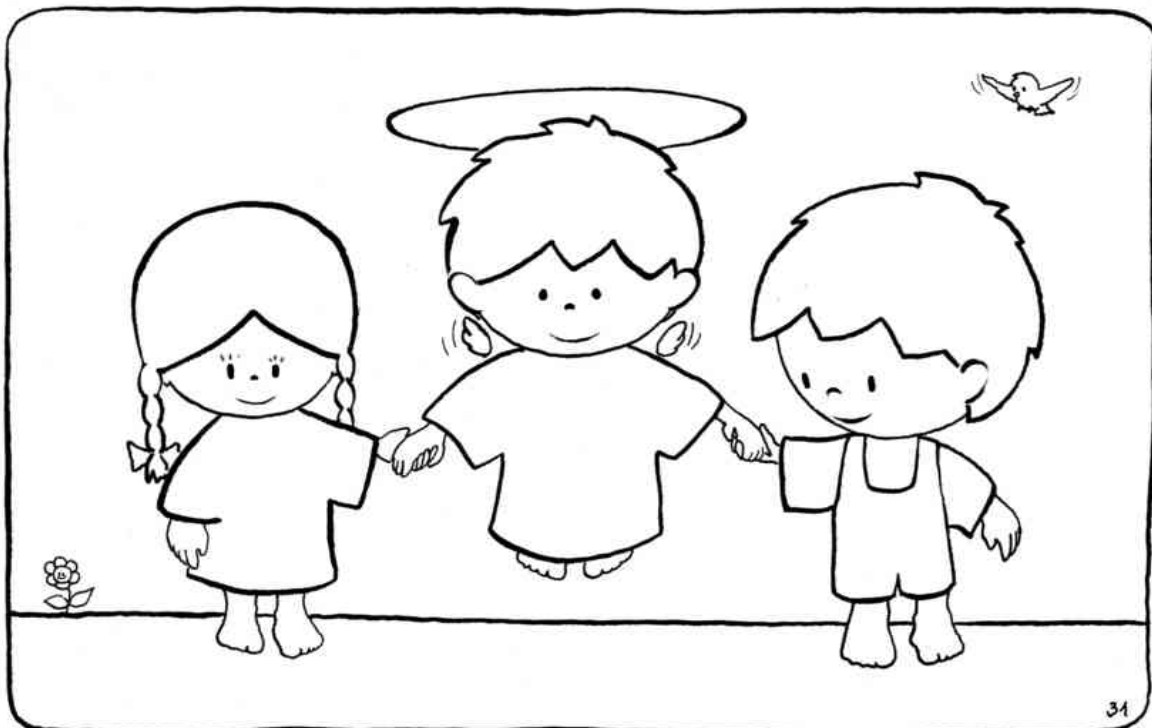
Legyen öröm a tanulás!

Hangosabbak ma az utcák,
Gyerekektől népesek,
Valahogyan még a nap is
Szebben ragyog, fényesebb.
Izgatottan várt e napra
Minden kezdő kisdíák:
Az iskola előttük is
Kitárja ma kapuját.
Megtanulnak betűt vetni
A tétova kis kezek:
Csengő–bongó szép szavakkal
Telnek majd a füzetek...
Ma, amikor útnak indul
A sok kicsi iskolás,
Kívánjuk, hogy öröm legyen
Számukra a tanulás!

„Szentlélek Úristen. Vezesd a gyermekeket, fiatalokat, felnőtteket, hogy ez az év gyümölcsöző legyen számukra, s előrehaladjanak a hitben és a jézusi életben.”

SZÍNEZŐ

Az Ki(s)olvasót összeállította:
Csonkáné Kisréti Boglárka

34

Szentmisék rendje

Hétfő:	18.00
kedd:	7.00
szerda:	18.00
csütörtök:	18.00
péntek:	7.00
szombat:	7.00; 18.00 (elővételezett)
vasárnap:	7.30; 9.00; 10.30

Nagytarcsán szeptember 11-én és 25-én lesz szentmise **11.30-tól**.

Irodai órák a plébánián

hétfő:	15–18
szerda:	10–12
csütörtök:	10–12
péntek:	16–18

PROGRAMAJÁNLÓ

- Egyházközségi évnyitó **szeptember 10-én**, szombaton **10 órától**. Helyszín: Lengyel Kert – Szabadidő és Sport Klub (Kistarcsa, Határ út 21.)
A tavalyi évhez hasonlóan idén is megrendezésre kerül a közös egyházközségi évnyitó a csömöri, kistarcsai és nagytarcsai testvérek szervezésében.
- Veni Sancte: tanév elején Szentlélek hívó szentmise **szeptember 11-én**, vasárnap **9 órakor** lesz a templomban.
- **Szeptember 24-én**, szombaton, Vácott a **18 órai** szentmise keretében három kistarcsai édesapát is lektorra avat Beer Miklós püspök atya a székesegyházban. Imádkozzunk értük!
- Templomunk búcsúünnep **október 2-án** vasárnap lesz

VÁLTOZÁS AZ OLVASÓBAN

A nyári szünet előtt jelezte korábbi korrektorunk, *Rochlitz Bernadett*, hogy megszokasodtak a teendői, így ősztől nem tudja vállalni az Olvasó újság cikkeinek javítását. Nagy hálával köszönöm megáldozatos, önzetlen munkáját, melyet két éven át lelkiismeretesen végzett, minden ellenszolgáltatás nélkül.

Istennek hála, hamar sikerült megtalálni az utódot *Bíró Ildikó* személyében, aki a mostani számtól átvette a korrektúrázás fontos, de sokszor hosszadalmas, nehéz munkáját. Köszönöm Ildikónak, hogy elfogadta a felkérést, és bízom benne, hosszú és örömteli lesz ez a munkakapcsolat.

KARITÁSZ HÁROM PERC – A RÁSZORULTSÁGRÓL

A nyár az év azon jellegzetes időszaka, amikor egy picit mindenkinél megváltoznak az év közben kialakult rutinok. Az iskolák bezárnak, gyakrabban jönnek az unokák, a munkahelyen vágjuk a centit, mikor megyünk végre nyaralni és a kedvelt zöldségesre, fodrászüzletre egy-két hétre kikerül a leporolt tábla

„szabadság miatt zárva”. A világ ilyenkor éli uborkaszézonját – ami idén sajnos finoman szólva sem sikerült eseménytelenre –, mikor kicsit minden lassabb, minden más. Jó néhány dolog azonban most is megőrzi állandóságát, melyek közül az egyik, a segítség iránt vágyakozók hangja. Nekünk feladatunk meghallani ezeket az év azon szakában is, amikor a nyaraló felé robogó autó rádiója, a strandok, fesztiválok vidáman nyüzsgő forgatagának zaja szinte teljesen elnyomja azt. Így tudtunk segíteni (táborozási költségeik átvállalásával) három kistarcsai napközis, hittantáborban, két felső tagozatos fiatalnak pedig abban, hogy eljuthassanak a dégi hittanos tá-

borba. Két kistarcsai ifjú lány pedig eltölthetett öt napot Drégelypalánkon, a váci egyházmegye karitász táborában. Boldog örömet jelent, hogy összesen hét gyermeknek segíthettünk, hogy valamely táborban feledhessék a maguk mögött hagyott tanév minden fáradalmát és gazdagodjanak talán egy-egy életre szóló élménnyel. A következő tanév pedig már itt kopogtat az ajtókon, újabb megoldandó feladatot állítva a szülők elé, akik a hiteltörlesztő összegek drámai növekedése mellé, most kapnak még egy súlyt a hátukra, füzetek, tankönyvek, írószerek, iskolatáskák, kollégiumi díjak számláiból... Ahogy nyáron, most is meg kell hallanunk e terhelt családok talán még ki sem ejtett, de mindenképp keserű sóhajait. Számukra is szeretnénk segítő kezet nyújtani, melynek részleteiről az októberi számban értesülhet majd minden kedves testvér. De addig is sorainkat zárjuk vidáman *Nagy Nikolett* beszámolójával, mely a drégelypalánki öt nappól ad nekünk egy kis édes ízelítőt.

L.D.

2011-ES KARITÁSZ TÁBOR

A nyáron, Drégelypalánkon voltam barátnőmmel, *Makrai Dórizal* táborban. Drégelypalánk egy kis falu, barátságos emberekkel, akik arra a kis időre, amíg ott voltunk maguk közé fogadtak minket. Nagyon sokat túráztunk, voltunk a Csitárban, ahol egy kápolna előtt ebédeltünk, közben *Manci néni* mesélt nekünk, elmesélte többek között a mellettünk folyó forrás történetét is. Elmentünk a Nomád táborba is ahol sok érdekes állatot láttunk. Megismerkedtünk a régi falusi emberek életével, a legjobb az volt, hogy sok dolgot ki is próbálhattunk. Kézműves foglalkozások is voltak, ami nekem nagyon tetszett. A legjobb szerintem az volt, mi-

kor *Manci* nénivel mézeskalácsot sütöttünk és fel is díszítettük. Sajnos nem volt túl jó az idő, ezért nem tudtunk elmenni a strandra, Balassagyarmatra. Sokat énekeltünk, jól szórakoztunk, sok új barátunk lett. Pénteken az utolsó nap sokan sírtak, mert haza kell menni másnap. Kapott mindenki egy csomagot iskolakezdésre, ceruza, radír, füzet volt benne. Sok jó program volt, és azt se felejtjük el, hogy nagyon finomakat ettünk, amit *Manci* néninek és *Erzsi néninek* köszönhetünk. Ez volt a Karitásztábor Drégelypalánkon, ahol remélem, hogy jövőre is sok gyerek fogja magát jól érezni.

Nagy Nikolett

Kiadja: Kistarcsai Római Katolikus Egyházközség
Alapító: Somlai József c. apát; Felelős kiadó: Görbe József plébános
Főszerkesztő: Lauer Tamás; Korrektúra: Bíró Ildikó; Készült 400 példányban
A plébánia címe: 2143 Kistarcsa, Széchenyi u. 13. Telefon: 06 (30) 640-1359
Web: <http://kistarcsa.plebana.hu>; E-mail: kistarcsa@communio.hu